

Przeboje opery, operetki, musicalu i filmu

Wykonawcy:

Grażyna Mądroch – sopran koloraturowy

Ewa Mikulska – kontralt

Adam Sychowski – fortepian

Kierownictwo artystyczne – **prof. Andrzej Zieliński**

Grażyna Mądroch – sopran koloraturowy

Uczennica i pierwsza dyplomantka znakomitej śpiewaczki koloraturowej – Bogny Sokorskiej – słynnego „słowika Warszawy”.

Jeszcze w trakcie nauki zadebiutowała jako solistka w Teatrze Wielkim w Warszawie w roli słowika w operze-balecie Jana Fotka „Leśna królowa”. Jednocześnie związała się z zespołem kameralnym „Madrygaliści” w warszawskiej Operze Kameralnej pod dyktando Józefa Boka.

Jako śpiewaczka operowa zadebiutowała w Operze Bydgoskiej (1982) w partii Ewy z opery „Hrabina” S. Moniuszki, partii Adeli z operetki „Zemsta nietoperza” J. Straussa i Frasquity z opery „Carmen” J. Bizeta.

Od dwudziestu lat związana jest etatowo z Warszawską Operą Kameralną śpiewając czołowe partie z oper W. A. Mozarta m. in. Blondę z „Urowadzenia z Seraju”, Królową Nocy z „Czarodziejskiego fletu”, Mme Herz z „Dyrektora teatru”, Sandrinę z opery „La finta Giardiniera”. Oprócz oper Mozarta w repertuarze śpiewaczki znajdują się m. in. partie Gildy z „Rigoletta” G. Verdiego, Rozyny z „Cyrulika Sewilskiego” G. Rossiniego, Noriny z „Don Pasquale” G. Donizettiego, Olimpi z „Opowieści Hoffmanna” Offenbacha.

Od 15 lat śpiewa w festiwalowych przedstawieniach mozartowskich Warszawskiej Opery Kameralnej w Warszawie, Pradze, Madrycie, Liege, Villach, Hadze, Wiedniu, Bejrucie i Japonii.

Artystka, oprócz występów w Operze prowadzi ożywioną działalność koncertową, współpracuje z filharmoniami i estradami koncertowymi w kraju i zagranicą. W repertuarze ma zarówno utwory oratoryjno-kantatowe jak również arie operowe, pieśni, arie operetkowe i musicalowe, piosenki a także słynne wirtuozowskie utwory koloraturowe z repertuaru Bogny Sokorskiej i Haliny Mickiewiczówny.

Ewa Mikulska – kontralt

Absolwentka Akademii Muzycznej w Gdańsku. Ukończyła Wydział Wychowania Muzycznego oraz Wydział Wokalno-Aktorski pod kierunkiem prof. Wiesławy Maliszewskiej. Jako stypendystka francuskiej fundacji "Royaumont-Centrum Głosu" doskonalila sztukę wokalną w zakresie muzyki baroku pod kierunkiem wybitnego kontratenora Gerarda Lesne.

Debiutowała na scenie Warszawskiej Opery Kameralnej w pierwszoplanowej partii Giuditty w operze Mozarta "Betulia Liberata" podczas II Festiwalu Mozartowskiego.

Jest solistką Warszawskiej Opery Kameralnej, gdzie wykonuje partie: Venery w "Euridice" J.Periego; Venery w "Ballo delle Ingrate", Fortuny w "Powrocie Ulissesa", Arnalty w "Koronacji Poppei" C.Monteverdiego, Fidalmy w "Potajnym Małżeństwie" D.Cimarosy, Pomponii w "Quo vadis" B. Matuszczak (prapremiera) oraz Eurydyki w "Antygonie" Z.Rudzińskiego (prapremiera). Brała również udział w scenicznym wystawieniu "Mesjasza" G.F.Haendla, gdzie wykonała partię altową. Występowała w Festiwalach Mozartowskich w: Warszawie, Wiedniu i Madrycie; Festiwalach Muzyki Staropolskiej, „Monteverdiego, Oper Barokowych, I Festiwalu Oper Współczesnych w Warszawie, a także Międzynarodowych Festiwalach w Bejrucie, Friedrichshafen, Guillestre Durance, Savoie, Barcelonnette.

Z ramienia Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Ministerstwa Kultury reprezentowała Polskę na festiwalu "Carthage 2000" w Tunezji.

Wzięła udział w premierze "Eugeniusza Oniegina" Piotra Czajkowskiego jako Filipiewna. Występowała w największych teatrach operowych Japonii (Tokio, Fuyi, Nagoya, Kobe, Osaka) oraz na festiwalu mozartowskim w Hadze. Ma na swym koncie nagrania radiowe i telewizyjne.

Adam Sychowski – fortepian

Ukończył Państwowe Liceum Muzyczne im. K. Szymanowskiego a następnie Akademię Muzyczną im. F. Chopina w Warszawie w klasie prof. Jerzego Sterczyńskiego. Jako pianista i kameralista koncertuje w kraju i zagranicą, m. in. w Niemczech i Danii w Trio „Con Spirito” oraz z zespołem „Cantate Deo”. Współpracuje z zespołem „Camerata Ciechanovia” oraz z Estradą Kameralną Filharmonii Narodowej w Warszawie.

Program

1. W. A Mozart – *aria Cherubina* z II aktu opery „Wesele Figara”
„**Wesele Figara**” – dzieło zostało wystawione po raz pierwszy w Paryżu w r. 1784 i odniosło wielki sukces. Jest operą komiczną, w której uprzywilejowane miejsca zajmują sceny zbiorowe. Arie solowe są niezwykle kunsztowne. Do nich należy aria Cherubina. Paź Cherubin, który „nie wie, co to miłość” śpiewa o swoich perypetiach z kobietami. Przyłapany w pokoju Zuzanny – narzeczonej Figara musi odjechać z rozkazu hrabiego do pułku a Figaro życzy mu powodzenia w karierze wojskowej.
2. W. A. Mozart – *aria Zerliny* z II aktu opery „Don Giovanni”
„**Don Giovanni**” opera w 2 aktach z librettem Lorenzo da Ponte. Wykonana po raz pierwszy w Pradze 29 października 1787 r., gdzie była prezentowana na afiszach jako *drama giocoso* czyli wesoly dramat muzyczny. Jest to jedno z najdoskonalszych dzieł operowych Mozarta.
3. St. Moniuszko – *Dumka Jadwigi* z II aktu opery „Straszny Dwór”
Opera „**Straszny Dwór**” – „kontuszowa komedia muzyczna” - jest najdojrzałym dziełem Stanisława Moniuszki (1819-1872), arcydziełem polskiej opery. Motywem głównym są niedotrzymane śluby kawalerskie dwóch braci – Stefana i Zbigniewa. W wigilię Nowego Roku, w dworze Miecznika jego córki mają zabawiać się laniem wosku wróżąc sobie która z nich za kogo w przyszłym roku wyjdzie za mąż. W oczekiwaniu na wróżbę Jadwiga śpiewa tęskną i liryczną pieśń. Scena lania wosku to duet Hanny i Jadwigi.
4. St. Moniuszko – *aria włoska Ewy* z opery „Hrabina”

„**Hrabina**” Stanisława Moniuszki jest operą komiczną. W librecie napisanym przez Włodzimierza Wolskiego zostają przeciwstawione sobie 2 światy – starszłachecki oraz wytwornego towarzystwa Warszawy z czasów Księstwa Warszawskiego, gdzie życie upływa na spotkaniach towarzyskich i plotkach. Aria Ewy, jest jedną z nielicznych arii koloraturowych napisanych przez Moniuszkę.

5. St. Moniuszko – *duet Hanny i Jadwigi* z II aktu opery „Straszny Dwór”

6. C. Saint – Saëns – *aria Dalili* z II aktu opery Samson i Dalila

Camille Saint – Saëns (1835-1921) – kompozytor francuski, wybitny pianista i organista. Napisał jedenaście oper z których najsłynniejszą jest „Samson i Dalila”. Akcja opery toczy się w Gazie w roku 1150 przed Chrystusem. Akt drugi. Dalila czeka w swoich komnatach na Samsona, aby go uwieść a następnie, podczas snu, obciąć mu włosy, w których ukryta jest cała jego siła.

7. J. Offenbach – *aria Olimpi* z I aktu opery „Opowieści Hoffmanna”

Jacques Offenbach (1819-1880) – kompozytor niemiecki, od czternastego roku życia mieszkał w Paryżu. Najwybitniejszy przedstawiciel francuskiej operetki. Opera fantastyczna „Opowieści Hoffmanna” spełniła marzenie Offenbacha o sukcesie w paryskiej Opéra Comique. Libretto zostało oparte na opowiadaniach niemieckiego pisarza, kompozytora i rysownika E. T. A. Hoffmanna. Hoffmann, jako główny bohater opowiada kolegom-studentom swoje miłosne przygody. Pierwsza z nich ma miejsce w mieszkaniu uczonego Włocha. Hoffmann zakochuje się w ślicznej córce gospodarza, która pięknie śpiewa i tańczy. Jest pod tym większym wrażeniem, że patrzy na nią przez zaczarowane okulary. Nie zdaje sobie sprawy, że Olimpia jest tylko nakręcaną lalką.

8. L. Delibes – *duet Lakmé i Maliki* z I aktu opery „Lakmé”

Léo Delibes (1836-1891) – kompozytor francuski generacji Saint - Saënsa oraz Bizeta. Opery pisał od wczesnej młodości. Lakmé jest operą komiczną, której akcja toczy się w Indiach w XIX wieku. Duet Lakmé i Maliki to scena, podczas której Lakmé, córka kapłana Buddy i Malika, jej powiernica, idą do pobliskiego lasku podziwiając piękno poranka i otaczającej je przyrody.

***** przerwa*****

9. J. Strauss – *Kuplety Adeli* z III aktu operetki „Zemsta Nietoperza”

10. J. Strauss – *aria Orłowskiego* z II aktu operetki „Zemsta Nietoperza”

Johann Strauss (1825-1899) – kompozytor austriacki, syn Johanna Straussa, znanego w Europie „króla walca”. Klasyk operetki wiedeńskiej. „Zemsta nietoperza” to, obok „Barona cygańskiego”, jego najznakomitsze dzieło w tym gatunku.

11. J. Offenbach – *Barkarola – duet „Belle nuit”* z II aktu opery „Opowieści Hoffmanna”

Hoffmann zakochuje się w pięknej kurtyzanie – Giulietcie. Duet jego przyjaciela – Niklasa i Giulietty jest najśłynniejszą arią w tej operze.

12. G. Bizet – *Habanera* – aria z I aktu opery „Carmen”

Georges Bizet (1838-1875) – kompozytor francuski. Powszechne uznanie zdobył w roku 1863 operą „Poławiacze pereł”. „Carmen”, wystawiona po raz pierwszy trzy miesiące przed śmiercią kompozytora została przez publiczność przyjęta chłodno, żeby nie powiedzieć – wrogo. Był to dla kompozytora ogromny cios. Dopiero po jego śmierci zyskała popularność na całym świecie odnosząc sukces w końcu także i w Paryżu. Obecnie uznawana jest za jedną z najpopularniejszych oper a Habanerę (pieśń głównej bohaterki - Carmen - o niestałej cygańskiej miłości) oraz Seguidillę zna ze słyszenia niemal każdy.

13. G. Rossini – *Tarantella*

Gioacchino Rossini (1792-1868) – kompozytor włoski. Opery pisał od siedemnastego roku życia. W latach 1809-1829 stworzył aż trzydzieści osiem oper, z których większość miała ogromne powodzenie. Najśłynniejsze z jego dzieł, to: „Włoszka w Algierze”, „Cyruk sewilski”, „Otello”, „Sroka złodziejka”, „Wilhelm Tell”. *Tarantella* jest kompozycją samodzielną. W oryginale śpiewana przez tenorów, jest niezwykłym popisem wirtuozerii, zarówno śpiewaka, jak i pianisty.

14. L. Bernstein – *Tonight* z musicalu „West Side Story”

Leonard Bernstein (1918-1990) – kompozytor, pianista i dyrygent amerykański. Jego musical, "West Side Story" (1957) jest luźną adaptacją szekspirowskiego dramatu "Romeo i Julia". Akcja dzieje się współcześnie w Nowym Jorku, a zamiast wojny włoskich rodów mamy walkę młodzieżowych gangów emigranckich dzielnic tego miasta. Na tym tle rozwija się historia miłości Tony'ego i Marii, którzy pragną położyć kres wrogości obu grup. *Tonight* to duet pary kochanków, jedna z piosenek, które stały się przebojami.

15. J. Dunajewski – *Walc Księżycowy* z filmu „Cyrk”

Komedia muzyczna „Cyrk” produkcji ZSRR powstała w roku 1934. Ogromne powodzenie zyskała przede wszystkim dzięki wspaniałej muzyce **Izaaka Dunajewskiego**, który jako pierwszy wprowadził do ZSRR rytmy modnego już wówczas jazzu.

16. G. Bizet – *Seguidilla* z I aktu opery „Carmen”

17. Fr. Grothe – *Czardasz „Ja marzę...”*

Franz Grothe (1908-1982) – niemiecki kompozytor i dyrygent. Pisał muzykę do filmów musicali i operetek. Autor kilkuset pieśni. Jedną z nich jest „Czardasz”, arcytrudny utwór na sopran koloraturowy prezentujący pełną skalę tego głosu.

18. J. Brahms – *Taniec węgierski*

Joahannes Brahms (1833 – 1897) – kompozytor niemiecki. Reprezentuje kierunek klasycyzujący w muzyce romantyzmu. Od romantyków niemieckich I połowy XIX wieku przejął gatunki liryki wokalne (pieśni) oraz skłonność do wykorzystywania elementów ludowych. Jego muzyka, pełna kontrastów i nieoczekiwanych zwrotów melodycznych, charakteryzuje się niezwykle nasyconym brzmieniem oraz śpiewną kantyleną. Utwór dziś prezentowany jest opracowaniem na 2 głosy i fortepian jednego ze słynnych „Tańców węgierskich” pisanych w oryginale na cztery ręce a mających także swoją wersję orkiestrową.

